

ΑΡ. 3580

ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 52

Αριθμός 1223

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Ενίσχυση της εργαστηριακής υποδομής στην Κύπρο

1. Διαδικασία:

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Ενίσχυση της εργαστηριακής υποδομής στην Κύπρο». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού·
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η ενίσχυση της εργαστηριακής υποδομής στην Κύπρο με την παροχή κυβερνητικών χορηγιών, σε υφιστάμενα ή υπό ίδρυση εργαστήρια για αγορά του αναγκαίου εξοπλισμού για εργαστηριακό έλεγχο προϊόντων. Η ανάπτυξη των εργαστηριακών κέντρων στην Κύπρο θα έχει ως αποτέλεσμα την προώθηση της εφαρμογής των ευρωπαϊκών οδηγιών και προτύπων για τα προϊόντα, το περιβάλλον και την ασφάλεια και υγεία των καταναλωτών·
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης·
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι εργαστήρια που λειτουργούν ή θα λειτουργήσουν με βάση τις σχετικές περί εργαστηρίων νομοθεσίες και πρότυπα που διέπουν το προσωπικό, τον εξοπλισμό, τις μεθόδους δοκιμών κ.ά. και που πρόκειται να διεξαγάγουν εργαστηριακούς ελέγχους και δοκιμές σε κυπριακά προϊόντα με στόχο την έκδοση πιστοποιητικών σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές οδηγίες και πρότυπα. Επιπρόσθετα, οι δικαιούχοι θα πρέπει—
 - (i) να υποβάλουν μελέτη όπου θα αποδεικνύεται η βιωσιμότητα της επένδυσης,
 - (ii) να υποβάλουν μελέτη για την αξιολόγηση και διαπίστευση του εργαστηρίου.

Ταυτόχρονα, οι εργαστηριακοί έλεγχοι θα πρέπει να σχετίζονται με προϊόντα και παραμέτρους που θα καθορίζονται σε συγκεκριμέ-

νες νομοθεσίες ή ευρωπαϊκές οδηγίες ή πρότυπα και να σχετίζονται με την προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών συμφερόντων του καταναλωτή και την προστασία του περιβάλλοντος.

Δε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.).

(ε) επιλέξιμα κόστη—ένταση: Τα επιλέξιμα κόστη και οι αντίστοιχες εντάσεις είναι:

(i) η αγορά εργαστηριακού εξοπλισμού – 30%·

(ii) οι απαιτούμενες συμβουλευτικές υπηρεσίες σε θέματα ετοιμασίας για διαπίστευση που θα παρασχεθούν από πιστοποιημένους συμβούλους σε αμμόδιο σώμα – 30% με ανώτατο όριο £6.000·

(iii) το κόστος της αξιολόγησης και τελικής διαπίστευσης από οργανισμό διαπίστευσης – 50%.

Το μέγιστο ποσό χορηγίας που μπορεί να δοθεί σε ένα εργαστήριο είναι £60.000.

Το 25% της χορηγίας θα δίνεται μετά τη διαπίστευση του εργαστηρίου·

(στ) το πρόγραμμα άρχισε το 1999 και δεν έχει ημερομηνία λήξεως·

(ζ) προϋπολογισμοί: η προβλεπόμενη δαπάνη για το 2001 ήταν £0,25 εκ·

(η) νομική βάση: Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου Αρ. 49.782 ημερ. 2.6.1999·

(θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: 10 – 50·

(ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρμόδια Αρχή διενεργεί επί τόπου επιθεώρηση των μηχανημάτων και του εργαστηρίου και επιπλέον ελέγχει όλα τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν τα επιλέξιμα κόστη. Τα εργαστήρια θα πρέπει να τηρούν αρχείο με τις διεξαγόμενες δοκιμές και ελέγχους όπου θα τεκμηριώνεται η αξιοποίηση του νέου εξοπλισμού. Η Αρμόδια Αρχή έχει το δικαίωμα να διεξαγάγει οποιοδήποτε επιπρόσθετο έλεγχο κρίνει αναγκαίο. Η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος·

(ια) σώρευση: Δεν προβλέπεται σώρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

(α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της εννοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου,

Βιομηχανίας και Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες·

(ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας·

(iii) συνιστά εννοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω), άρα το μέτρο είναι επιλεκτικό·

(iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία εξετάστηκε ειδικότερα αν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης εμπίπτουν στο σύνολό τους ή εν μέρει στην κατηγορία αυτή. Το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις προϊόντων πρώτης μεταποίησης της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και που προτίθενται να δημιουργήσουν εργαστήριο για έλεγχο των προϊόντων τους εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα του εργαστηριακού ελέγχου στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις εργαστηριακού ελέγχου, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκοπό – ένταση – επίλεξιμα κόστη – δικαιούχους – σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι αυτό δε δύναται να εγκριθεί ως έχει διότι αντίκειται

ουσιωδώς στις διατάξεις του Νόμου και των εκδοθέντων Κανονισμών. Συγκεκριμένα, το πρόγραμμα αντίκειται στις πιο κάτω παραμέτρους:

- (α) Δικαιούχοι του προγράμματος, όπως αυτοί αναφέρονται στο 2(δ) πιο πάνω, δεν είναι μόνο οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις,
- (β) οι αιτήσεις για εξασφάλιση χορηγίας δεν υποβάλλονται πριν από την αγορά του εξοπλισμού και τη διεξαγωγή της μελέτης σε θέματα ετοιμασίας για διαπίστευση,
- (γ) αναφορικά με το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται στο 2(ε)(i) —
 - (γα) η ένταση υπερβαίνει τα μέγιστα επιτρεπτά όρια που είναι 7,5% για τις μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις και 15% για τις μικρού μεγέθους επιχειρήσεις,
 - (γβ) δε διασφαλίζεται ότι ο εργαστηριακός εξοπλισμός που θα αγοράζεται από υφιστάμενα εργαστήρια δε θα αποτελεί συνήθη αντικατάσταση ή συνήθη αναβάθμιση υφιστάμενου εξοπλισμού,
- (δ) αναφορικά με το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται στο 2(ε)(ii) δε διασφαλίζεται ότι οι συμβουλευτικές υπηρεσίες θα παρέχονται από εξωτερικό σύμβουλο,
- (ε) αναφορικά με τη μελέτη βιωσιμότητας που απαιτείται να υποβάλουν οι δικαιούχοι, δεν υπάρχουν συγκεκριμένα χρηματοοικονομικά κριτήρια που θα χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της μελέτης και συνεπώς παρέχεται διακριτική ευχέρεια στην Αρμόδια Αρχή. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να είναι απολύτως σαφή και εκ των προτέρων γνωστά στους δικαιούχους. Θα πρέπει, επίσης, να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του προγράμματος, και ως εκ τούτου, δε θα μπορούν να διαφοροποιηθούν εκ των υστέρων από την Αρμόδια Αρχή. Η Αρμόδια Αρχή θα δύναται να απορρίψει την αίτηση κάποιου δικαιούχου μόνο αν δεν πληρούνται τα κριτήρια αυτά. Ενόψει τούτου, τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να εγκριθούν εκ των προτέρων από τον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων.
- (στ) αναφορικά με την ενίσχυση η οποία αναφέρεται στο 2(ε)(iii) αυτή κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως η οποία δεν μπορεί να εγκριθεί. Οι λειτουργικές ενισχύσεις αποβλέπουν στο να απαλλάξουν τις δικαιούχους επιχειρήσεις από μέρος των δαπανών που θα έπρεπε οι ίδιες να επωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ενισχυόμενων και μη ενισχυόμενων επιχειρήσεων τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου και να υπάρχει σαφής κίνδυνος αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον. Λειτουργικές ενισχύσεις δύνανται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημοσίων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5. Οι ενισχύσεις λειτουργικής φύσεως που εγκρίνονται δυνάμει του άρθρου 5 πρέπει

να μην ξεπερνούν τα όρια του τι είναι κατάλληλο και αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών του συγκεκριμένου άρθρου. Το κόστος διατίστευσης δεν εμπίπτει σε κανένα επιτρεπτό επιλέξιμο κόστος που προνοούν ο Νόμος και οι δυνάμει αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί και συνιστά απαραίτητη και αναπόφευκτη δαπάνη για τη λειτουργία ενός εργαστηρίου.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω, διαπίστωσε ότι και αν ακόμη το πρόγραμμα τροποποιηθεί (ως ανωτέρω) για να γίνει συμβατό θα πρέπει να επέλθουν ριζικές αλλαγές με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνεται ο σκοπός για τον οποίο παραχωρείται, γι' αυτό έκρινε ότι τούτο θα πρέπει να καταργηθεί. Συνεπώς, επειδή πρόκειται για υφιστάμενο πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου αυτό θα πρέπει να καταργηθεί, στο μέρος του που δεν εμπίπτει στο άρθρο 6 του Νόμου, το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Ο Έφορος εξέτασε τέλος κατά πόσο μετά την κατάργησή του, η Αρμόδια Αρχή δύναται να χαρακτηρίσει το πρόγραμμα ως ενίσχυση *de minimis* με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου. Ενίσχυση δηλαδή προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω από £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού. Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους του προγράμματος, έκρινε ότι τηρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου και, ως εκ τούτου, η Αρμόδια Αρχή μπορεί να χαρακτηρίσει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ως ενίσχυση «*de minimis*», νοουμένου ότι το ανώτατο ποσό χορηγίας προς μία επιχείρηση θα περιοριστεί στις £57.000.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΙΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Ενίσχυση της εργαστηριακής υποδομής στην Κύπρο» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος του που αφορά δημόσια ενίσχυση σε επιχειρήσεις πρώτης μεταποίησης προϊόντων της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για το μέρος αυτό του προγράμματος, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Έφορου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος που εμπίπτει στην κατηγορία δημοσίων ενισχύσεων του άρθρου 5(1)(β) του Νόμου, ο Έφορος αποφασίζει ότι πρέπει να καταργηθεί το αργότερο μέχρι 30.4.2003.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν πρόγραμμα καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση *de minimis* νοουμένου ότι το ανώτατο ποσό χορηγίας σε μία επιχείρηση θα περιοριστεί στις £57.000.

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Λημοσίων Ενισχύσεων.

Λευκωσία, 18 Φεβρουαρίου 2002.